

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ' סִיוֵן:

סֵדֶר לְקוּטֵי פּוֹתֵר"ן הַיּוֹפְיִי:

וְזֶהוּ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (שָׁם בְּבִרְכוֹת): 'וְעַל כָּל מְשָׁמֵר וּמְשָׁמֵר יוֹשֵׁב הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְשׂוֹאֵג בְּאַרְיֵי הַיָּנוּ עַל הַפֶּסֶד הַיִּרְאָה, בְּחִינַת: "אַרְיֵה שְׂאֵג מִי לֹא יִירָא" (עֲמוּס ג')

כִּי שְׁלֹשׁ מִדּוֹת הֵנָּה לְשֵׁיהֶם בְּחִינַת שְׁלֹשׁ מְשָׁמְרוֹת, הֵם מִפְּסִידֵין בְּנֵין יְרוּשָׁלַיִם, הַיָּנוּ שְׁלֵמוֹת הַיִּרְאָה הַתְּלוּיָה בַּלֵּב כִּנ"ל:

ה וְלַתְּקוּן שְׁלֹשׁ מִדּוֹת אֵלוּ הוּא עַל-יְדֵי הַדַּעַת, שְׁצַרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת אֶל הַלֵּב, בְּבִחִינַת (דְּבָרִים ד'): 'וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשָּׁבוֹת אֶל לְבָבָךְ', שְׁצַרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת אֶל הַלֵּב, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַּקֵּן שְׁלֹשׁ מִדּוֹת הֵנָּה ל'. כִּי הַדַּעַת הוּא בְּחִינַת תְּלַת מַחִין, תְּלַת חֲלָלֵי דְגִלְגָּלְתָא, וְהֵם בְּחִינַת שְׁלֹשׁ רְגָלִים. כִּי כָּל רֶגֶל הוּא בְּחִינַת הַתְּחַדְּשׁוֹת הַמַּחִין, שְׁנַמְשָׁךְ שִׁכְל חֲדָשׁ לְתַקֵּן שְׁלֹשׁ מִדּוֹת אֵלוּ, הַיָּנוּ בְּכָל רֶגֶל מְשַׁלֵּשׁ רְגָלִים נִתְתַּקֵּן מִדָּה אַחַת מְשַׁלֵּשׁ מִדּוֹת הֵנָּה ל'. עַל-כֵּן צָרִיכִין לְזַהֵר מְאֹד בְּכַבוֹד יוֹם טוֹב וּלְקַבֵּל הַשְּׁלֹשׁ רְגָלִים כָּרְאוּי.

כִּי עַל-יְדֵי מְצוֹת הַשְּׁלֹשׁ רְגָלִים, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְתַקֵּן הַשְּׁלֹשׁ מִדּוֹת הֵנָּה ל', כִּי 'בְּפֶסֶח נִתְתַּקֵּן תְּאַוֹת מָמוֹן', כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת י"ב): "וְה' נָתַן אֶת חֵן הָעַם בְּעֵינֵי מְצַרִים וַיִּשְׁאַיְלוּם" – 'בְּעַל כָּרְחָם' (בְּבִרְכוֹת ט'), כִּי הֵם לֹא רָצוּ כָּלָל, כִּי אֲזוּ נִתְתַּקֵּן תְּאַוֹת מָמוֹן. 'בְּשָׁבוּעוֹת נִתְתַּקֵּן תְּאַוֹת מְשַׁגָּל', בְּבִחִינַת: 'דָּם נִעְכָּר וְנִעְשָׂה חֲלָב' (כְּמוֹבָא בְּכוּוּנוֹת סְפִירָה וּשְׁבוּעוֹת וּמוֹבָא ג"כ בְּבִיר הַיֵּטֵב סִימָן תצ"ד סק"ח ע"ש - פל"ח). 'בְּסִכּוֹת נִתְתַּקֵּן תְּאַוֹת אֲכִילָה', כִּי סִכּוֹת נִקְרָא "חַג הָאֶסְיָף" (שְׁמוֹת כ"ג), שְׁאִוְסָף כָּל מֵינֵי מֵאֲכָל, וְזֶהוּ בְּחִינַת תְּקוּן תְּאַוֹת אֲכִילָה,

זֶה הַזֶּה וְלֹא יֵעָבֹר

ג'תתקמד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כי 'אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו' וכו' (יומא ע"ד).
וזהו בְּחִינַת (במדבר ט"ז): "קרואי מועד אנשי שם". 'אנשי שם' זה
בְּחִינַת שלש מדות הנ"ל, שכל אחד ואחד נקרא בְּחִינַת שם.
'ממון' - כמו שכתוב (שמות כ): "בכל מקום אשר אזכיר את שמי
אבוא אליך וברכתיך", בְּחִינַת: "ברכת ה' היא תעשיר" וכו',
כנ"ל. 'אכילה' - כמו שכתוב (רות ד'): "וקרא שם בבית לחם".
'משגל' - בְּחִינַת (אסתר ב'): "כי אם חפץ בך המלך ונקראה בשם".
וגם היראה שבלב היא גם כן בְּחִינַת שם, בְּחִינַת (דברים כ"ח):
"ליראה את השם הנכבד". וזהו בְּחִינַת: "קרואי מועד אנשי שם",
שצריכין לקרות את המועדות, דהינו השלש רגלים, לתקן את
השלש מדות הנ"ל, שהם בְּחִינַת 'אנשי שם' כנ"ל:

וְעַל-יְדֵי בְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם, דְּהֵינּוּ תִקּוּן שְׁלֵמוֹת הַיְרָאָה שְׁבַלְב,

עַל-יְדֵי-זֶה נִבְרָא מְלָאךְ, שֶׁמִּשְׁפִּיעַ נְבוּאָה לְכָלִי
הַנְּבוּאָה. כִּי הַנְּבוּאָה בָּאָה מִבְּחִינַת כְּרוּבִים, בְּבְחִינַת (במדבר ז'):
"וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים" וְכְרוּבִים הֵם אֲנָפֵי זוּטָרֵי
(סוכה ד"ה ע"ב) (זהר פראשית יח:), וְהֵם נִשְׁפָּעִים מִן הַמְּלָאךְ, בְּבְחִינַת
(פראשית מ"ח): "הַמְּלָאךְ הַגּוֹאֵל-אֶתִי מִכָּל רָע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים";
שֶׁהֵם אֲנָפֵי זוּטָרֵי, בְּחִינַת כְּרוּבִים (עין זוהר ויחי רכח: ובזוהר בלק קפ"ז).
וְזֶה הַמְּלָאךְ - שָׂרֵשׁ מִיְרָאָה, כִּי זֶה אוֹתִיּוֹת מְלָאךְ - רְאִישֵׁי-תְבוֹת
כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו (תהלים ל"ד), וְאֵין נִמְשַׁכֵּת נְבוּאָה, וְאֵפִילוּ
קַטְנִים יְכוּלִין לְהַתְנַבְּאוֹת, בְּבְחִינַת (יואל ג'): "וְנִבְאוּ בְּנֵיכֶם
וּבְנוֹתֵיכֶם":

וְאֵךְ צָרִיד לְזַהַר מְאֹד מֵהַתְּמִנוֹת, כִּי זֶה הַזּוֹכָה לִירְאָה, יֵשׁ לוֹ

הַשְׁתַּוְקוֹת לְהַתְּמִנוֹת, כִּי 'מִי שֵׁישׁ בּוֹ יֵרָאֵת שָׁמַיִם,
דְּבָרָיו נִשְׁמָעִין' (פרכות ו:), וּמִחֲמַת שְׂדֵבְרָיו נִשְׁמָעִין, הוּא מִשְׁתַּוְקָה

לְהַתְּמַנּוֹת, אֲבָל צָרִיךְ לְשָׁמֵר עֲצֻמוֹ מְאֹד מִהַתְּמַנּוֹת, כִּי הַהַתְּמַנּוֹת מִפְּסִיד הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה, בְּחִינּוֹת הַמְּלָאךְ הַנִּ"ל, הַנֶּעֱשֶׂה עַל-יְדֵי הַיְרָאָה. וְזֶה שֶׁאָמַר יְהוֹשֻׁעַ לְמֹשֶׁה, כְּשֶׁאָמַר לוֹ: "אֵלֶּכֶד וּמִיָּד מִתְּנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה" (בַּמִּדְבָּר י"א): – "אֲדוֹנָי מֹשֶׁה כָּלֵאם". פִּרְשׁ רַש"י (וְהוּא בְּסֵנְהֶדְרִין י"ז): 'הֵטַל עָלֵיהֶם צָרְכֵי צְבוּר וְהֵם כָּלִים' וְכוּ'. כִּי 'צָרְכֵי צְבוּר', הֵינּוּ הַתְּמַנּוֹת, מְכֻלָּה וּמִפְּסִיד הַנְּבוּאָה כַּנִּ"ל, כִּי נֶעֱשֶׂה מֵאוֹתִיּוֹת מְלָאךְ כְּלֵא"ם:

ח וְעַל-יְדֵי הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה אַף עַל פִּי שְׂאִין מִי שְׂחֵתְנַבְּא,
 רַק שֵׁישׁ בְּחִינַת הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי זֶה נִגְאָלַת וְנִפְדִּית הַתְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא גְבוּהָה מְאֹד, וּבְנֵי אָדָם מִזְלִזְלִין בָּהּ. וְכַשְׁעוֹמְדִים לְהַתְּפַלֵּל, חֹפְצִים לְפָטֹר הַתְּפִלָּה מֵעֲלֵיהֶם, כְּמֵאמַר רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרִכּוֹת ו:): "כָּרַם זֶלַת לְבְנֵי אָדָם" – 'אֵלוֹ דְּבָרִים הָעוֹמְדִין בְּרוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם מִזְלִזְלִין בָּהֶם' וְכוּ' וְעַל-יְדֵי הַנְּבוּאָה נִגְאָלַת הַתְּפִלָּה מִן הַגְּלוּת, בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ): "כִּי נָבִיא הוּא וַיִּתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ". שְׁעַל-יְדֵי נְבוּאָה הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא בְּחִינַת (ישעיהו נ"ז): "בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם", בְּחִינַת נְבוּאָה:

ט וְכַשְׁנִגְאָלַת וְנִפְדִּית הַתְּפִלָּה, אֲזִי נוֹפֵל כָּל הַדְּאִקְטִירִי,
 כִּי אִין צָרִיכִין לְרַפּוּאוֹת. כִּי כָּל הָרַפּוּאוֹת הֵם עַל-יְדֵי עֲשָׂבִים, וְכָל עֲשָׂב וְעֲשָׂב מְקַבֵּל כַּח מְכוּכָב וּמִזֵּל הַמִּיָּחָד לוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (מִדְרַשׁ רַבָּה, בְּרֵאשִׁית, פָּרָשָׁה י): 'אִין לָךְ כָּל עֲשָׂב וְעֲשָׂב, שְׂאִין לוֹ כּוּכָב וּמִזֵּל, שְׂמִכָּה אוֹתוֹ וְאוֹמַר לוֹ: גְּדִל'. וְכָל כּוּכָב וּמִזֵּל מְקַבֵּל כַּח מְכוּכָבִים שְׂלִמְעָלָה מִמֶּנּוּ, וְהַעֲלִיזוֹן – מִהַעֲלִיזוֹן מִמֶּנּוּ, עַד שְׂמִקְבָּלִים כַּח מִהַשָּׁרִים הַעֲלִיזִנִּים, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ (בְּתַקוּנֵי זֹהַר, תַּקוּנֵי מ"ד, ע"ט:): 'כָּל כּוּכָבִיא לְזִין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקמו"ו - צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

דָּא מִן דָּא, סְהָרָא לְוֵי מִן שְׁמֵשָׁא וְכוּ', "כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְבוּהַ" וְכוּ' (קהלת ה'), וְהֵם כָּלָם בְּחִינַת לִזְוִים זֶה מִזֶּה וְזֶה מִזֶּה, עַד שְׁמִקְבָּלִים וְלִזְוִין מִהַשָּׂרִים הָעֲלִיּוֹנִים, וְהַשָּׂרִים מְקַבְּלִים מִהָעֲלִיּוֹנִים מֵהֶם, גְבוּהַ מֵעַל גְבוּהַ, עַד שְׁכָלָם מְקַבְּלִים מִשָּׂרֵשׁ הַכֹּל, שֶׁהוּא דְבַר ה', כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (תהלים ל"ג): "בְּדַבַּר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל צְבָאִים". וְעַל־כֵּן כְּשִׁזְזוּכִין לְתַפְלָה, אֵין צְרִיכִין לְרַפּוּאָת הָעֲשָׁבִים, כִּי הַתַּפְלָה הִיא בְּחִינַת דְבַר ה', שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ הַכֹּל.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִנְהַר"ן הַיּוֹמִי:

ו תַּאֲוֹת מְשַׁגֵּל הוּא כְּפִי הַחֶלֶב שִׁיזְנַק בְּקִטְנוּתוֹ. עַל כֵּן צָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַתִּינּוֹק מְאֹד שִׁיזְנַק מֵאִשָּׁה כְּשָׂרָה. כִּי כְּשֶׁהַתִּינּוֹק יִזְנַק מֵאִשָּׁה חֲצוּפָה אִזּוֹ מִתְגַּבֵּר בּוֹ חַם וְשָׁלוֹם תַּאֲוֹת נֶאֱוָף שֶׁמִּפְסַדֶת הִירָאָה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְכֵן לְהַפּוּךְ כְּשִׁיזְנַק מֵאִשָּׁה כְּשָׂרָה אֵין לוֹ חֲמִימוֹת לְתַאֲוָה זֹאת רַק מְעַט הַמְכָרָח לְמַצּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ:

ז כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל חַם וְשָׁלוֹם בְּשִׁלְשׁ תַּאֲוֹת הַנ"ל שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִפְסַדֶת הִירָאָה אִזּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹשֵׁב וְשׂוֹאֵג עַל זֶה כְּאַרְיִ:

ח עַל־יְדֵי כְבוֹד הַשָּׁלֵשׁ רַגְלִים כָּרְאוּי בְּמֵאֲכָל וּמִשֶּׁתָּה וּבְגָדִים נָאִים כְּפִי יְכָלְתוּ וּבְקִדְשֵׁת וּטְהָרַת הַמַּחְשָׁבָה וּבְשִׁמְחָה וְטוֹב לֵבָב וּבְתַפְלָה בְּכּוֹנֵנָה, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה שָׂאָר עֲנִינֵי קִדְשֵׁת וְשִׁמְחַת יוֹם־טוֹב, בְּפָרֵט עַל־יְדֵי הַמַּצּוֹת הַקְדוּשׁוֹת הַשִּׁיכִים לְכָל רַגֵּל, עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכָה הָאָדָם לְדַעַת אֶת ה' וּלְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת הַזֶּה אֶל הַלֵּב. וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְקַן וְיִטְהַר אֶת הַלֵּב מִהַשָּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת רָעוֹת הַנ"ל וְיִזְכֶּה לְיִרְאָה שְׁלֵמָה הַתְלוּיָה בְּלֵב שְׂזֵה הוּא עֶקֶר הַכֹּל. כִּי יָבוֹא עַל־יְדֵי־זֶה לְהַתְכַּלִּית שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שִׁיתְקַיִם מְמִשְׁלָתוֹ עַל הַמְּלָאכִים:

ט בְּכָל רַגֵּל וְרַגֵּל נִתְתַּקַּן תַּאֲוָה אַחַת מִשָּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת הַנ"ל. הֵינּוּ

בַּפֶּסַח נִתְתַקַּן תְּאֵוֹת מָמוֹן. בְּשָׁבוּעוֹת נִתְתַקַּן תְּאֵוֹת מִשְׁגָּל.
 בְּסִבּוֹת נִתְתַקַּן תְּאֵוֹת אֲכִילָה. (וְעַל כֵּן סוּפָה בְּגִימַטְרִיא מְאֹכֵל) וְלִכְן
 צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד מְאֹד בְּהַמְצוּוֹת שֶׁל כָּל רֶגֶל וְרֶגֶל וּלְכַבֵּד מְאֹד אֶת
 כָּל רֶגֶל כַּנ"ל, כִּי לְזִכּוֹת לְצֵאת מִשְׁלַשׁ תְּאֵוֹת רָעוֹת הַנ"ל אֲשֶׁר
 כָּל עַקֵּר הַיְהוּדוֹת לִירָא אֶת הַשֵּׁם הַנְּכָבֵד וְשִׁינְצֵל מִקְנֵאת
 הַמַּלְאָכִים, שֶׁלֹּא יִפְּלוּ אוֹתוֹ לַחֲטָאִים חַם וְשָׁלוֹם וְיִתְקַיֵּם מִמְּשַׁלְתּוֹ
 עֲלֵיהֶם תְּלוּי רַק בְּתַקוּן שֶׁלֹּשׁ תְּאֵוֹת רָעוֹת אֵלּוּ כַּנ"ל:

י עַל־יְדֵי תַקוּן שְׁלֵמוֹת הַיְרָאָה שֶׁבְּלֵב זֹכִיךְ לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפָעַת
 הַנְּבוּאָה. אֲךָ צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד מִתְּאֵוֹת הַהִתְמַנּוֹת לְהִיּוֹת רֹאשׁ
 וְלִמְשַׁל עַל עַם יִשְׂרָאֵל (הַפּוֹד הַמְּשַׁלָּה דְקַדְשָׁה שֶׁצָּרִיכִין לְזִכּוֹת לְהִיּוֹת לוֹ מִמְּשַׁלָּה
 עַל הַמַּלְאָכִים) כִּי הַהִתְמַנּוֹת מִפְּסִיד הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה:

סֵדֶר יִמְיָ מִלִּיל הַרְצִי"ת הַיּוֹמִי:

סָה וְתַכְף נַעֲשֶׂה בְּיָדָי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל וְצַעֲקָנוּ אָנָּה בְּכַח וּבְיָדָי
 נַעֲשֶׂה בְּכִיָּה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד וְשׁוֹם אִשָּׁה לֹא הִיְתָה בְּבֵית
 מִיעַת שְׁנִסְתִּילַק בְּשָׁלוֹם עַד יוֹם הַמַּחֲרָת שֶׁהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ מִבֵּיתוֹ
 לְקַבּוּרָה, וְגַם זֶה אֵינוֹ שָׁכִיחַ אֲצֵל שׁוֹם אָדָם שֶׁשׁוֹם אִשָּׁה לֹא תִבְכֶּה
 עָלָיו, כִּי בְּנֻתָיו לֹא הָיוּ אֲצֵלוֹ אִזּוֹ וְאִשְׁתּוֹ לֹא מְלָאָה לְבָהּ לְכַנֵּם
 לְחֻדְרוֹ לְבָבוֹת עָלָיו כִּי הִיְתָה אִשְׁתּוֹ הַשְּׁנִיָּה שֶׁלֹּא הָיָה לָהּ שׁוֹם
 הַתְּחַבְּרוֹת עִמוֹ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה רַק הִיְתָה בּוֹכָה בְּחֻדְרָה וּמִיָּד
 שִׁינְצָה נִשְׁמָתוֹ בְּקֹדֶשׁ וְהִתְחִילוּ לְפָשֵׁט מִמֶּנּוּ בְּגָדָיו, בְּתוֹךְ רַעַשׁ
 הַבְּכִיָּה, נִזְדָּרוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן מִיָּד וְלָקַח הַמַּפְתָּח וּפָתַח הַקַּמָּדָע
 וְהוֹצִיָא מִשָּׁם כָּל הַכְּתָבִים שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לָנוּ בְּחַיָּיו וְהָיוּ כִּפְתָה סְפָרִים
 וְקוֹנִטְרָסִים מְפֹזָרִים וְלָקַחם כָּלָם וְהִלִּיךְ לְחֻדְרָ אַחַר שֶׁהָיָה שָׁם תְּנוּרָה
 כִּי לְשָׂרְפָם כִּי אֲשֶׁר צִוָּה עָלָיו כַּנִּזְכָּר לְעִיל וְהִלְכְתִּי גַם כֵּן עִמוֹ בְּמַר
 נֶפֶשׁ בְּבְכִיָּה כִּי לְזִכּוֹת לְשֹׂאב עַל כָּל פָּנִים מִהָעֵשָׂן הַקָּדוֹשׁ שֶׁל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקמח - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תורתו הנוראה שלא זכו הדור להנות מהם אוי לנו מה שאבדנו
בעוונותינו הרבים ואחר שהשליכם אל התנור חזרתי ובאתי
אליו זכרונו לברכה לחדרו ומצאתיו כבד מנח על הארץ כי בתוך
שהייתי שם בחדר האחר בתוך כך הניחוהו על הארץ ומצאתיו
פניו מגלה והיה כמו מחיד קצת ונוראות זכות קלסתר פניו
הנוראות אז, היו ממש כמו תאר פניו בחייו בעת שהלך בביתו
אנה ואנה וחסב מה שחשב שהיה מנח עליו כל מיני חן אמתי
שבכל העולמות, אותו החן הנורא והיפי הנפלא היו עליו אז
בעת שראיתו מנח על הארץ ואי אפשר לציר זאת כי-אם למי
שזכה לראותו בחייו בעת הנ"ל כשהלך בביתו אחת הנה ואחת
הנה:

סו ונסתלק בשלום ביום שלישי רביעי דסכות ח"י תשרי תקע"א
לפרטקטן אחר חצות היום איזה שעות ואני לא רציתי לזרו
שיוציאו אותו לקבורה מיד כי היה צר לי מאד פרידתו, וגם כי
מבאר בשלחן-ערוך שעל אביו ורבו אין הזריז משבח ונתגלגל
הדבר עד שחשך היום, ואמרו כלם שאין להוציא אדם גדול
בחסכת לילה ונתעכב עד למחרתו ביום רביעי:

למחרתו צוו שילכו כלם למקוה לטבל ואחר גמר התפלה
התעסקו בו והיה נקי וזך מאד בלא שום ריח פגום כלל, אדרבא
השם יתברך סבב שהיו ריחות טובות מאד נודפות ממנו וכל בני
החבורה שאלו אותנו איך להתנהג עמו ואמרו שפאשר נצוה כן
יעשו ואמרתי שיעשו עמו רק כמו שעושין עם שאר בני ישראל,
כי הבנתי שכך רצונו גם שאלו אם רצונו לעסק עמו אנחנו
בעצמנו דוקא ואמרתי שבני החבורה העוסקים בזה תמיד יעסקו
עמו כי ידעתי בנפשי שלפי גדלתו אין נמצא אדם בעולם שיהיה

רְאוּי לְעֶסֶק עֲמוֹ אֶךְ בְּמָקוֹם גְּדֻלָּתוֹ שָׁם אָנוּ מוֹצְאִין עֲנֻתָנוֹתוֹ
 וְרִצּוֹנוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁכָל אֶחָד יַעֲשֶׂה מֵה שְׂרָאוּי לוֹ וּבָעֵת הַזֹּאת
 מִגִּיעַ הָעֶסֶק שֶׁל קְבוּרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה לְבְנֵי הַחֲבוּרָה הָעוֹסְקִים בְּזֶה
 תָּמִיד וַיְהִיָּה לָהֶם גַּם כֵּן זְכוּיָה לְנִצָּח:

סדר לקוטי עיצות היומיי:

ח על-ידי למוד זכות שהאדם מלמד על הרשע על ידי זה האדם
 נצל מרע עין של הרשע. גם מה שהרשעים זוכים בדין, ומרים
 ומסלק משפטיו יתברך מהם, הכל הוא לטובת הצדיק, כי גם
 הקדוש ברוך הוא מלמד זכות על הרשע בשביל להציל את
 הצדיק מרע עין של הרשע (שם נה, ג).

ט על-ידי ראית פני הצדיק האמת, על ידי זה זוכין להסתכל
 בעצמו על כל המדות הנמשכין מארבע יסודות, איך הוא אויחו
 בהם, ולשוב בתשובה על כל הפגמים שבהם (ח"ב סימן סז).

י לראות את עצמו עם הצדיק האמת הוא גם כן דבר גדול מאד,
 בודאי כשזוכין לשמע מפיו תורה הוא מעלה יתרה. אבל כשאין
 שומעין תורה הראיה לבד הוא גם כן טוב מאד. כי על ידי
 שרואין את עצמו עם הצדיק על ידי זה מאיר ומתנוצץ מחו
 ודעתו ועל ידי זה זוכה לקבל גדלה ועל ידי זה זוכה כל אחד
 לחדש חדושים דאורייתא כראוי לו לפי מחו, ועל ידי זה זוכה
 לבושה ותשובה ולענוה אמתית שהוא בחינת חיים נצחיים של
 עולם הבא (שם עב).

יא על-ידי ההסתכלות לבד, שרואין פני הצדיקי אמת, על ידי זה
 יכולין לחזור למוטב ומועיל לו לקדשה מאד (שם עה).

פדיון

א עקר רפואות החולה הוא רק על ידי פדיון. ולא נתנה התורה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקנ"ג - צמח מנהרג"ת זצ"ל "צדק מצני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

רשות לרופא לרפאות כי אם אחר הפדיון דיקא (עיין רפואה. ליקוטי מוהר"ן ח"ב ג).

ב הממלא גרונם של תלמידי חכמים יין נחשב כמו פדיון (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן מא).

ג קימת הצות מסגל כמו פדיון.

ד ראוי להרגיל את עצמו לתן בכל פעם על פדיון, כדי להמתיק הדינים מעליו בכל פעם. ואפלו כשאין לו שום חולה ושום צער בתוך ביתו טוב לעשות פדיונות בכל פעם, כדי שלא יבוא לידי צער וחלאת חם ושלום. וכך נוהגים כמה כשרים במדינות קיר"ה דווין, שנותנים על פדיונות תמיד (ועיין מענין פדיון בסי' מא ובסי' קפ, ובסי' רטו מענין כ"ד מיני פדיונות). (חיי"מ תקל"ט)

סדר ספורי מעשיות הימני:

והקיסרית שלחה תכף להחזיר את הברגיר עם אשתו הבערגרירין והכניסה אותו בפלטין [ארמון] שלה והקיסר, כשהיה נשלה, עמד ובקש מהמוליכים אותו שיניחוהו, כי אף-על-פי-כן הייתי קיסר שלכם, ובדאי עשיתי לכם טובות, עתה חנווני נא בזאת והניחו אותי לילה, כי בדאי לא אשוב אל המדינה עוד, ואין לכם להתירא הניחו לי ואלך ואהיה על כל פנים חפשי ימי חיי שיש לי לחיות והניחו אותו והיה הולך והולך בין כך ובין כך עברו כמה שנים, והיה הולך והולך הקיסר ובא על הים ונשא גם-כן הרוח את הספינה ובא גם-כן אל המדבר הנ"ל, עד שבא אל המקום שיושבים שם אלו השנים הנ"ל (הינו הבחור בן הבערגריר ובתו היפת-תאר, שלבושה בבגדי זכר כנ"ל) ולא הכירו זה את זה, כי כבר נתגדל הקיסר בשערות וכבר עברו כמה שנים וכן הם גם-כן כבר נתגדלו בשערות, כנ"ל ושאלו אותו: מאין באת לקאן? והשיב

לָהֶם: עַל יְדֵי סוּחָר וְכוּ', וְכֵן הֵם הִשְׁיבוּ לוֹ וְכוּ' וַיָּשָׁבוּ שָׁם אֱלֹהֵי הַנֶּלֶל יַחַד, וְהָיוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים כַּנֶּלֶל וְהָיוּ מְנַגְּנִים בְּכַל־יִשְׁרָאֵל, כִּי כָּל־הָיִוּ יְכוּלִים לְנַגֵּן, כִּי זֶה קִיָּסָר, וְכֵן הֵם יָכְלוּ גַם־כֵּן לְנַגֵּן כַּנֶּלֶל. וְהוּא, הַבְּחֹר הַנֶּלֶל, הָיָה הַבְּרִיָּה [זָרִיז וּמוֹצֵלַח] בִּינֵיהֶם, כִּי כָּבֵד הָיָה שָׁם מִכָּבֵד וְהָיָה מֵבִיא לָהֶם בָּשָׂר וְאָכְלוּ וְהָיוּ שׁוֹרְפִים שָׁם עֲצִים, שֶׁהָיוּ יְקָרִים מִן זֶהָב בַּיָּשׁוּב, וְהָיָה אוֹתוֹ הַבְּחֹר הַנֶּלֶל מוֹכִיחַ לָהֶם (לְשׁוֹן הוֹכָחָה וּבְרוּר דְּבָרִים), שֶׁכָּאֵן טוֹב לְבַלּוֹת יָמֵי חַיֵּיהֶם כְּפִי הַטּוֹב שֵׁישׁ לְבְנֵי־אָדָם בְּעוֹלָם בַּיָּשׁוּב, טוֹב לְפָנִיהֶם לִישֵׁב כָּאֵן לְבַלּוֹת כָּאֵן יָמֵי חַיֵּיהֶם שֶׁאֵלֹהֵי אוֹתוֹ: מַה טוֹב הָיָה לָךְ, שֶׁאַתָּה אוֹמֵר, שֶׁכָּאֵן טוֹב יוֹתֵר לְפָנֶיךָ? הַשֵּׁיב לָהֶם וְסַפֵּר לְפָנִיהֶם מַה שֶּׁעָבַר עָלָיו שֶׁהָיָה בֶן בְּעַרְגָּיָר וְכוּ', עַד שֶׁכָּאֵן לְכָאֵן, וּמַה הָיָה לוֹ בְּזֶה שֶׁהוּא בֶן בְּעַרְגָּיָר, שֶׁהָיָה לוֹ כָּל טוֹב, גַּם כָּאֵן יֵשׁ לוֹ כָּל טוֹב וְהוֹכִיחַ לָהֶם, שֶׁטּוֹב לְבַלּוֹת כָּאֵן יָמֵי חַיֵּיהֶם.

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּרָה הַיּוֹמִי:

(יב) יוצאים ביין מבושל ובקונדיטון: (יג) אפילו עני המתפרנס מן הצדקה ימכור מלבושו או ילוה או ישכיר עצמו בשביל יין לד' כוסות: (יד) גם הנשים חייבות בארבע כוסות ובכל מצות הנוהגות באותו לילה: (טו) תינוקות שהגיעו לחינוך מצוה ליתן לכל אחד כוס לפניו: הגה ואין ליקח כוס שפיו צר כעין גלו"ק גלא"ז [כעין בקבוק] מפני שלא יוכל לשתות רביעית כאחד (מהרי"ב) ובכוס של ברכת המזון בלאו הכי אין לוקחין אותו ועיין לעיל סימן קפ"ג סעיף ד' בהגה וכן הכוס של קידוש ועיין לעיל סימן רע"א סעיף י'. (ב"י): (טז) מצוה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים כדי שיראו שינוי וישאלו:

סימן תעג (א) מוזגין לו כוס ראשון ומקדש עליו ומברך שהחיינו ואם חל בשבת אומר ויכלו ואם חל

ג'תקנב - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" - זק נתן ולא יעבור - רמת

במוצאי שבת אומר יקנה"ז [יין קידוש נר הבדלה זמן] ואם שכח להבדיל ולא נזכר עד שהתחיל ההגדה ישלים ההגדה עד גאל ישראל ואחר כך יבדיל: הגה ואין ליטול ידיו כלל קודם קידוש (רבינו ירוחם והרא"ש בתשובה ומרדכי פ' ע"פ) ואם אין ידיו נקיות יטול מעט אבל אין לברך על הנטילה ובעל הבית לא ימזוג בעצמו רק אחר ימזוג לו דרך חירות (מהרי"ב): (ג) שותה בהסיבה ואינו מברך אחריו: (ג) אם ירצה לשתות כמה כוסות הרשות בידו ומכל מקום ראוי ליזהר שלא לשתות בין ראשון לשני אם לא לצורך גדול כדי שלא ישתכר וימנע מלעשות הסדר וקריאת ההגדה: (ד) מביאין לפני בעל הבית קערה שיש בה שלש מצות ומרור וחרוסת וכרפס או ירק אחר (וחומץ או מי מלח) ושני תבשילין אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה ונהגו בבשר וביצה: הגה ויסדר הקערה לפניו בענין שאינו צריך לעבור על המצות דהיינו הכרפס יהא למעלה מן הכל והחומץ סמוך לו יותר מן המצה והמצות מן המרור והחרוסת והם יהיו יותר קרובים אליו מן הבשר והביצה (מהרי"ל) והבשר נהגו שיהיה זרוע ונהגו שהבשר יהיה צלי על הגחלים והביצה תהיה מבושלת (והוא הדין צלוייה וכן נוהגין בעירנו): (ה) אלו ירקות שיוצא בהם ידי חובתו חזרת עולשין תמכא חרחבינא (פי' מיני עשבים מרים) מרור ויוצאים בעלין שלהן ובקלחן אבל לא בשורש אלא שבעלין אין יוצאים אלא אם כן הם לחים ובקלחים יוצאים בין לחים בין יבשים אבל לא כבושים ולא שלוקים ולא מבושלים וכולם מצטרפים לכזית שהוא השיעור שלהם ועיקר המצוה בחזרת ואם אין לו חזרת יחזור אחר ראשון ראשון כפי הסדר שהם שנויים: הגה ואם אין לו אחד מאלו הירקות יקח לענה או שאר ירק מר (אגור) וחרוסת יעשה עב זכר לטיט ואח"כ נותנין בו מעט חומץ או יין אדום זכר לדם (טור) ועושין החרוסת מפירות שנמשלו בהם

ישראל (תוספות פ' ע"פ) כגון תפוחים תאנים אגוזים רימונים שקדים ונותנין
 עליו תבלין כגון קנמון וזנגביל הדומים לתבן שהיו מגבלין בו הטיט. (טור):
 (ו) נוטל ידיו לצורך טבול ראשון ולא יברך על הנטילה ויקח
 מהכרפס פחות מכזית ומטבילו בחומץ ומברך בורא פרי האדמה
 ואוכל ואינו מברך אחריו ויקח מצה האמצעית ויבצענה לשתים
 ויתן חציה לאחד מהמסובין לשומרה לאפיקומן ונותנים אותה
 תחת המפה וחציה השני ישים בין שתי השלימות ויגביה הקערה
 שיש בה המצות ויאמר הא לחמא עניא עד מה נשתנה: הגה
 ויאמר בלשון שמבינים הנשים והקטנים או יפרש להם הענין וכן עשה ר"י
 מלונדרי כל ההגדה בלשון לע"ז כדי שיבינו הנשים והקטנים (כל בו ומהרי"ב):
 ואז יצוה להסירם מעל השלחן ולהניחם בסוף השלחן כאילו כבר
 אכלו כדי שיראו התינוקות וישאלו:

סֵדֶר לְקִוּי תְּפִלֹת הַיּוֹמִי:

עה: חוּסָה עָלֵינוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ בְּכַח וְזָכוֹת הַצְּדִיקִים
 הַאֲמִתִּיִּים הַזְּקֵנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה לְעֹזֶר וּלְגִלּוֹת וּלְהָאִיר הָאֶרֶת
 "מִצַּח הָרָצוֹן" שֶׁהוּא רָצוֹן שֶׁבְּרָצוֹנוֹת וְיִתְגַּבֵּר מִצַּח הָרָצוֹן עַל
 מִצַּח הַנְּחָשׁ, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל זְהָמַת מִצַּח הַנְּחָשׁ מִן
 הָעוֹלָם שֶׁהוּא חֲכַמַת הַטֶּבַע, וְיִתְבַּטֵּל חֲכַמַת הַטֶּבַע וְהָאֲפִיקוֹרְסִית
 מִן הָעוֹלָם, וְיִתְגַּלֶּה וְיֵאִיר מִצַּח הָרָצוֹן בְּעוֹלָם וְיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם שְׂאִין
 שׁוֹם דָּרָךְ הַטֶּבַע כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב לְבַד
 וְתִתְפַּשֵּׁט הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וְיֵאֲמִינוּ הַכֹּל כִּי אַתָּה בְּרֵאתָ
 עוֹלָמְךָ בְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב אַחַר הָעֵדֶר הַגָּמוּר, וְהוֹצֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת
 מֵאִין הַמְּחַלֵּט לַיִשׁ, וּבְרֵאתָ יֵשׁ מֵאִין, וְאַתָּה מְנַהֵג עוֹלָמְךָ בְּרָצוֹנְךָ
 לְבַד, וְאִין שׁוֹם חַיִּיב הַטֶּבַע כָּלֵל וְתִתֵּן לָנוּ חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים דְּקִדְשָׁה,
 וְתִתֵּן לָהֶם כַּח שִׁיקְשָׁרוּ כָּל הָרָצוֹנוֹת לְשֶׁרֶשׁ הָרָצוֹן, לְמִצַּח הָרָצוֹן,

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקנד - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ו" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְרִצּוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת, עַד שְׁיִתְגַּלֶּה וַיֵּאִיר הָאֶרֶת הַרְצוֹן בְּעוֹלָם, וְנִזְכָּה
בְּלָנוּ לְכֶסֶף וּלְהַשְׁתַּוְקָק תָּמִיד לְעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹן חֹק וְתַקִּיף
מְאֹד:

עו: וְתִזְכְּנוּ לְשִׁמְעַ קוֹל הַקְּרִיָּאָה שֶׁל הַיָּמִים טוֹבִים הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר
הֵם קוֹרְאִים וּמְגִלִים אֶת הַרְצוֹן כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָשִׂיתָ עִמָּנוּ
נַפְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרְאוֹת, פְּלִאֵי פְּלִאוֹת, בְּכָל הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים,
"מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ" כִּי 'בְּחַג הַפֶּסַח' הַקְּדוֹשׁ הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ
מִמִּצְרַיִם בְּאוֹתוֹת נוֹרְאוֹת, "בְּמִסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה
וּבְיַד חֹזֶקָה וּבְזִרוּעַ נְטוּיָה", כְּכֹל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ
בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵינוּ וּבְחַג הַשְּׁבוּעוֹת' הַקְּדוֹשׁ, נָתַתָּ לָנוּ אֶת תּוֹרְתֶךָ
הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹתוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרְאוֹת, בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עָלֵינוּ נִגְלִיתָ
וּבְקוֹל שׁוֹפָר עָלֵינוּ הוֹפַעְתָּ וּפָנִים בְּפָנִים דִּבַּר ה' עִמָּנוּ, וּדְבַרְךָ
שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כּוֹזֵאת בְּכָל הָאָרֶץ
וּבְכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְחַג הַסִּכּוֹת' הַקְּדוֹשׁ הוּא זִכְרֵךְ
לְהַקִּיף עֲנֵנֵי כְבוֹד, אֲשֶׁר הִקְפַּת אוֹתָנוּ בְּמִדְבַר סִינַי אַרְבָּעִים שָׁנָה
בְּשִׁבְעַת עֲנֵנֵי כְבוֹד, וּבְעַמּוּד עָנָן הִלַּכְתָּ לְפָנֵינוּ יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ
לַיְלָה "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה' רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֹתָהּ ה' אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ
וּמַחֲשִׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ, אִין עָרוֹךְ אֵלֶיךָ אֲנִידָה וְאֲדַבְּרָה עֲצֵמוּ מִסִּפְרֵךְ":

עו: זִכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים בְּשִׁמְחָה
גְּדוֹלָה וּבְקֹדֶשׁ וּבְטַהָרָה וְנִזְכָּה בְּכָל הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים הַקְּדוּשִׁים
וְהַנוֹרְאִים "מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ", לְשִׁמְעַ בְּכָל יוֹם טוֹב וַיּוֹם טוֹב
אֶת קוֹל הַקְּרִיָּאָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַיּוֹם טוֹב קֹדֶשׁ, שְׁמִכְרִיז וְקוֹרָא
וּמְגַלֶּה אֶת הַרְצוֹן שֶׁאִין שׁוֹם חַיּוֹב הַטְּבִיעִי כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג
בְּרִצּוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ לְבַד וּבְרִצּוֹנְךָ גְּלִיתָ [הַגְּלִיתָ] אוֹתָנוּ בֵּין הָעַכּוֹ"ם
לְטוֹבְתָנוּ כִּדֵּי "לְכַלֶּה הַפֶּשַׁע וּלְהַתֵּם חַטָּאת" וְאֹתָהּ עֲתִיד לְהוֹצִיאָנוּ

מְבִינֵיהֶן מִהֲרָה, וְתִנְקֶם יָדָם עַבְדֵיךָ הַשְּׁפוּדִי וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה
לְשִׂמְחַת יוֹם טוֹב בְּאַמֶּת כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב: "וְשִׂמְחַת בְּחֻגְךָ" וְנִזְכָּה
לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּכֹל הַיָּמִים טוֹבִים בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קֵץ וְסוּף
נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ וְיִקְיָם מִקְרָא שְׂכֵת־טוֹב: "יִשְׂמַח צְדִיק כִּי
חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחֵץ בַּדָּם הַרְשָׁע" וַיֹּאמֶר אָדָם, "אֵךְ פְּרִי לְצְדִיק,
אֵךְ יֵשׁ אֱלֹקִים שׁוֹפְטִים בְּאֶרֶץ":

עַח: וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִכְלֶה וְתִבְטֹל קוֹל שְׂאֵגַת הַצּוֹרְרִים, שְׂהֵם
הַחַיּוֹת רָעוֹת הַדּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים רַבִּים מִבְּנֵי עַמָּנוּ, שְׂהֵם חֲכָמֵי
הַטְּבַע, אֲשֶׁר נִתְעוּ וְנִבְּכוּ עַל יְדֵי רְשָׁעוֹתָם בְּחֲכָמוֹת זָרוֹת וְדַעוֹת
נְבוֹכוֹת וְאַפִּיקוֹרְסִית גְּדוֹל וְהֵם אֹרְבִים גַּם עַל בְּנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְצוּדִים אֵת נַפְשָׁם לְקַחְתָּם חֵם וְשָׁלוֹם וְהֵם דּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים רַבִּים
מִבְּנֵי עַמָּנוּ, אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ בְּשִׁטּוֹת חֲכָמָתָם הַמְּטִיעִית וְנִפְּלוּ
בְּחֲכָמָתָם "כִּתְּא מִכְּמַר, כִּצְפָרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפֶּחַ, כָּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי
הָאָדָם", בְּעַת הַרְעָה הַזֹּאת עֲכָשׁוּ, בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ, בְּחֲכָמַת הַטְּבַע
וְהָאֲפִיקוֹרְסִית אֲשֶׁר הִתְפַּשְׁטָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם בְּיוֹתֵר, אֲשֶׁר לֹא
הִיָּתְהָ כְּזֹאת מִימּוֹת עוֹלָם:

עַט: אֲהֵה ה', אֵיכָה נַעֲשֶׂה, "הַגִּידָה לִּי שְׂאֲהָבָה נַפְשֵׁי אֵיכָה תִרְעָה
אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים", בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִתְקִים עֲכָשׁוּ
בְּעוֹזוֹתֵינוּ הַרְבִּים "וְהִיָּתְהָ עַת צָרָה לִיעֲקֹב אֲשֶׁר כָּמָהוּ לֹא נִהִיָּתְהָ
וְכָמָהוּ לֹא תוֹסִיף", כִּי פִשְׁתָּה הַמְּסַפַּחַת הַזֹּאת בְּיָמֵינוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ, אֲשֶׁר הֵם מְחַבְּרִים חֲבוּרִים רַבִּים בְּדַרְכֵיהֶם הָרָעִים בְּדַרְךְ
חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, וּמְפִיצִים אוֹתָם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנְיָסִים חֵם
וְשָׁלוֹם אֶרֶם חֲצִיהֶם הָרָעוֹת וְהַזָּרוֹת וְהַמְּרוֹת, וְאִין מִי שִׁירְגִישׁ כְּאֵב
מִכָּה הַזֹּאת חָמַל עַל יְלָדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מִמְּשִׁיכִים עֲלֵיהֶם
הָעוֹן הַזֶּה בְּחִבְלֵי הַשָּׂוֵא וְאַחַר כֵּךְ "כַּעֲבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה" כִּי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקנו - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלמה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בַּתְּחִלָּה מִתְּלַבְּשִׁים עֲצָמָם בְּרַמָּאוֹת, וְאוֹמְרִים שְׂרוּצִים בְּתַקְנוֹת
הַנְּעָרִים, וּמְטַעִים שְׂרוּצִים לְהַדְרִיכָם בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר לְלַמְּדָם חֲכָמַת
הַדְּקֻדָּקָה, וּלְבַלּוֹת יָמִים עַל חֲכָמָה זֹה, שְׂאִינָה מְכַרְחַת כָּל כָּךְ
וּמְרַחֵיקִין עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל מֵעַקֵּר הַלְמוּד הַקְּדוֹשׁ הַמְּכַרְחַ שֶׁהוּא גְּמָרָא
וּפּוֹסְקִים, שֶׁהֵם עַקֵּר יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁשָּׁם כָּלֹלִים כָּל הַתּוֹרָה
שֶׁבְּכֹתָב וְשֶׁבְּעַל פֶּה וְאַחַר כָּךְ מוֹסִיפִים פֶּשַׁע עַל פֶּשַׁע, וּמְפַתִּים
לְלַמֵּד עִמָּהֶם לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם וּכְתָבָם, עַד שֶׁמְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּחֲכָמַת
הָאֲפִיקוֹרְסִית, וְשׁוֹחֲטִין אֶת הַיְלָדִים בְּיָדַיִם מִמָּשׁ, וְנוֹחֲרִים וְדוֹרְסִים
וְטוֹרְפִים וְעוֹקְרִים אוֹתָם בְּיָדַיִם מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת: